

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קע"ה ע"ב

פרשת שלח לך

טקסט הזוהר

אמר רבי יהודה, כמה סהדי עביד קודשא בריה הוא לאסהדא בהו בבני נשא, וכלהו בעיטא ובסהדותא קיימין לקבליה. קם בצפרא אושיט רגלוי למהה, סהדייא קיימין לקבליה, מכריזין ואמריין, (שמואל א ב) רגלי חסידיו ישמור וגו'. (קהלת ד) שמור רגלך כאשר תלך. (משלי ד) פלס מעגל רגלך. אפתח עיניי לאסתכלא בעלמא, סהדייא אמרי, (משלי ד) עיניך לנכח יביטו. קם למלא, סהדייא אמרי (תהלים לד) נצור לשונך מרע וגו'. אושיט ידוי במלי עלמא, סהדייא אמרי (תהלים לד) סור מרע ועשה טוב.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, כמה עדים עשה הקדוש ברוך הוא להעיד בהם בני אדם, וכלם בעצה ובצדות עומדים מולו. קם בפקר, מושיט רגליו ללכת - עדים עומדים מולו, מכריזים ואומרים: (שמואל א ב) רגלי חסידיו ישמור וגו'. (קהלת ד) שמר רגלך כאשר תלך. (משלי ד) פלס מעגל רגלך. פותח עיניו להסתכל בעולם - העדים אומרים: (שם) עיניך לנכח יביטו. קם לדבר - העדים אומרים: (תהלים לד) נצר לשונך מרע וגו'. מושיט ידיו בדברי העולם - העדים אומרים: (שם) סור מרע ועשה טוב.

אי ציית להו, יאות. ואי לא, כתיב (זכריה ג) והשטן עומד על ימינו לשטנו. כלהו סהדין עליה בחובוי לעילא. אי בעי בר נש לאשתדלא בפולחנא דקודשא בריה הוא, כלהו סהדין סניגורין קמיה, וקיימין לאסהדא עליה טבאן, בשעתא דאצטריה ליה.

תרגום לעברית

אם מצית להם - יפה, ואם לא - כתוב (זכריה ג) והשטן עומד על ימינו לשטנו. כלם מעידים עליו בחטאיו למעלה. אם רוצה האיש להשתדל בעבודת הקדוש ברוך הוא - כלם מעידים סניגוריא לפניו, ועומדים להעיד עליו טובות בשעה שצריה לו.

טקסט הזוהר

קם בצפרא, מברך כמה ברכאן. אנה תפילין ברישיה בין עיניו. בעי לזקפא רישיה, חמי שמא קדישא עלאה, אחיד ורשים על רישיה. ורצועין תליין מהאי גיסא ומהאי גיסא על לביה. הא אסתפל ביקרא דמאריה. אושיט ידוי, חמי ידא אחרא, מתקשרא בקשורא דשמא קדישא. אהדר ידיה ואסתפל ביקריה דמאריה. אתעטף בעטופא דמצוה, בארבע זיוין דכסותיה, ארבע מלכין נפקין לקדמות ארבע. ארבע סהדי קשוט דמלכא, תלייא מארבע זיוין, ותליין בהו כענבים באתכלא.

תרגום לעברית

קם בבקר, מברך כמה ברכות. מניח תפילין בראשו בין עיניו - רוצה להרים ראשו, רואה שם הקדוש העליון אחוז ורשום על ראשו. ורצועות תלויות לו מצד זה ומצד זה על לבו. הרי מסתפל בכבוד רבונו. מושיט ידיו, רואה יד אחרת מתקשרת בקשר השם הקדוש, מחזיר ידו ומסתפל בכבוד רבונו. מתעטף בעטוף של מצוה בארבע זויות כסותו, ארבעה מלכים יוצאים לכנגד ארבעה. ארבעה עדי אמת של המלך, תלויים מארבע זויות, ותלויים בהם כענבים באשכול.

מָה אַתְּכֵלָא, דְּאִיהוּ חַד, וְתִלְיִין בֵּיהּ כַּמָּה עֲנָבִים, מַהֲאִי סֵטֶר וּמַהֲאִי סֵטֶר. כֹּךְ הָאִי, מִצּוּה
חַדָּא, וְתִלְיִין בֵּיהּ כַּמָּה עֲנָבִים, וְזִגְיִין וְזִמּוּרִין צְרִירִין בְּהוּ, שְׂבָעָה רְהִיטִין אֵלִין אֵינוֹן
שְׂבָעָה צְרִירִין דְּתַכְלֵתָא, דְּבָעִי לְכַרְכָּא בֵּיהּ בְּכָל חַד וְחַד, אוּ לְאַסְגָּאָה עַד תְּלִיסֶר, מֵאֵן
דְּיוֹסִיף, לֹא יוֹסִיף עַל־יֵיהּ עַל תְּלִיסֶר. מֵאֵן דְּיִמְעֵט, לֹא יִמְעֵט מִשְׂבָּעָה.

תרגום לעברית

מָה אֲשֶׁכּוּל שֶׁהוּא אֶחָד וְתִלּוּיִים בּוֹ כַּמָּה עֲנָבִים, מִצֵּד זֶה וּמִצֵּד זֶה, כֹּךְ זֶה מִצּוּה אַחַת,
וְתִלּוּיִים בָּהּ כַּמָּה עֲנָבִים זִגְיִים וְזִמּוּרוֹת צְרוּרִים בָּהֶם. שְׂבָעָה רָצִים אֵלּוּ הֵם שְׂבָעָה
צְרוּרוֹת שֶׁל תַּכְלֵת שְׂצָרִיף לְכַרְךָ בָּהּ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד, אוּ לְהַגְדִּיל עַד שְׁלֹשָׁה עָשָׂר. מִי
שְׂיוֹסִיף, לֹא יוֹסִיף עַל שְׁלֹשָׁה עָשָׂר. מִי שְׂיִמְעֵט, לֹא יִמְעֵט מִשְׂבָּעָה.

טקסט הזוהר

וְתֵאנָא, הָאִי תַכְלֵת, הוּא רָזָא דְדוּד מְלָכָא. וְדָא חוּטָא דְאַבְרָהָם, דְּזָכָה בֵּיהּ לְכַנּוּי בְּתֵרוּי.
מֵאִי תַכְלֵת. תַכְלֵת דְּכָלָא. (וּדְאִי) רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כֶּסֶף הַכְּבוֹד אֶקְרִי.

תרגום לעברית

וְלִמְדֵנוּ, תַכְלֵת זֶה הִיא סוּד דְּדוּד הַמֶּלֶךְ, וְזֶה חוּט אַבְרָהָם שְׂזָכָה בּוֹ לְכַנּוּי אַחֲרִיו. מָה זֶה
תַכְלֵת? תַכְלֵת הַכֹּל. (וּדְאִי) רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כֶּסֶף הַכְּבוֹד נִקְרָא.

טקסט הזוהר

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, שְׂבָעָה כְּרִיכָן דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא שְׂבִיעֵתָא דְּכָלָא וּדְאִי. דְּהָא הִיא מִתְבָּרְכָא
מִשִּׁיתָא אַחֲרָנִין, עַל יְדָא דְּצִדִּיק. וְאִי תִלַּת עָשָׂר, תִּלַּת עָשָׂר אֵינוֹן, כַּמָּה דְּאוּקְמוּהָ בְּתִלַּת
עָשָׂר מְכִילָן. וְהָאִי הִיא פִתְחָא דְּכָלָהּ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, שְׁבַע כְּרִיכוֹת שֶׁהִיא שְׂכִינָה שְׂבִיעִית הַכֹּל בְּוֹדָאִי. שְׁהָרִי הִיא מִתְכַּרֶּכֶת מִשָּׁשָׁה אַחֲרִים עַל יְדֵי הַצִּדִּיק. וְאִם שְׁלֹשָׁה עָשָׂר, שְׁלֹשָׁה עָשָׂר הֵם, כִּמּוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהָ בְּשִׁלְשׁ עָשָׂרָה מִדּוֹת, וְזֶהוּ פֶתַח הַכֹּל.

טקסט הזוהר

וְהִיא חוּטָא חַד, וְרִשִּׁימָא בְּגוּוֹנָהָ, וּגְוּוֹנָא דִּילָה נָפִיק, מִחַד נוּנָא דְאָזִיל בֵּינָם כְּנֶרֶת. וְכְנֶרֶת עַל שְׁמָה אֶתְקַרֵּי. וְעַל דָּא, כְּנֹר הָוָה תְּלוֹי לְעִילָא מַעְרְסָא דְדוּד, דְּהָא (דְּדוּד) וְדָאִי אִיהוּ כְּנֹר דְּדוּד מְנַגֵּן מֵאֲלִיו, לְמַלְכָּא קֳדִישָׁא עֲלָאָה. וּבְגִין כֶּה, גְּוּוֹנֵי עֵייל עַד רְקִיעָא, וּמִרְקִיעָא עַד כּוֹרְסִיָּא.

תרגום לעברית

וְהִיא חוּט אֶחָד, וְרִשּׁוּמָה בְּגוּוֹנֶיהָ, וְצִבְעָה יוֹצֵא מִדָּג אֶחָד שֶׁהוּלֵךְ בֵּינָם כְּנֶרֶת. וְכְנֶרֶת נִקְרָאת עַל שְׁמָהּ. וְעַל זֶה כְּנֹר הָיָה תְּלוֹי מֵעַל מִטַּת דּוּד, שְׁהָרִי (שֶׁל דוּד) וְדָאִי הוּא כְּנֹר דּוּד מְנַגֵּן מֵאֲלִיו לְמַלְכָּה הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיּוֹן, וְלִכְּן גְּוּוֹנֵי עוֹלָיִם עַד הָרְקִיעַ, וּמִהָרְקִיעַ עַד הַכֶּסֶּא.

טקסט הזוהר

וְהִכָּא כְּתִיב מִצּוּה, כִּמָּה דָּאֵת אָמַר (מַלְכִּים ב יח) מִצּוֹת הַמֶּלֶךְ הִיא. (אֶסְתֵּר ג) מְדוּעַ אֵתָה עוֹבֵר אֶת מִצּוֹת הַמֶּלֶךְ. (נַחֲמִיָּה יא) כִּי מִצּוֹת הַמֶּלֶךְ. וְתֹאנָא, יְסוּדָא וְשִׁרְשָׁא בְּמַלְכָּא מִתְעַטְרִין כְּחָדָא. וְהֵאִי הוּא כְּתָרָא וּפְתִיחָא לְכָל שְׂאָר כְּתָרִין. דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים קיח) פֶּתַח לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק. וְכְתִיב, (תְּהִלִּים קיח) זֶה הַשַּׁעַר לִי. וְעַל דָּא כְּתִיב, וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצּוֹתַי, לֹאֲכַלְלָא בְּהֵאִי כָּל שְׂאָר כְּתָרִין. וְעַל דָּא אֵינּוֹן סִהְדֵי סִהְדוּתָא, וְלֹא קִיָּמִי בְּדוּכְתִּיָּהוּ בְּגִין דְּאִיהִי מִצּוֹת.

וכאן כתוב מצוה, כמו שנאמר (מלכים ב'ח) מצות המלך היא. (אסתר ג) מדוע אתה עובר את מצות המלך. כי מצות המלך, ולמדנו, יסוד ושרש במלך מתעטרים באחד, וזוהי זכרון ופתח לכל שאר הכתרים, שכתוב (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק. וכתוב זה השער לה'. ועל זה כתוב וראיתם אתו וזכרתם את מצות ה', להכליל בזה כל שאר הכתרים. ולכן הם מעידים עדות ולא עומדים במקומם, משום שהיא מצות.

טקסט הזהיר

ותנינו, תשמישי מצוה, נזרקין. ואי תימא, הא לולב וערבה וכו', תשמישי קדושה אינון, אמאי נזרקין. אלא תשמישי קדושה, בגין דרשימין בכתיבה דשמא קדישא.

תרגום לעברית

ושנינו, תשמישי מצוה נזרקין. ואם תאמר, הרי לולב וערבה תשמישי קדושה הם, למה נזרקים? אלא תשמישי קדושה, משום שרשומים בכתיבת השם הקדוש.

טקסט הזהיר

אמר רבי יצחק, אינון חוטין, לאחזאה ה' תליין מכאן ומכאן, לד' סטרי עלמא, מהאי אתר. ואיהי שלטא על כלא. ברזא דלב, דאיהי לבא דכל האי עלמא, ולבא דעלאי, ותליא בלב עלאה. וכלא הוא בלב, דנפק מחכמה עלאה. אמר רבי יצחק, שעורא דהאי, (ס'א ואורכא) דהאי, אתמר באתון גליפן דרבי אלעזר.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, אותם חוטין, להראות איה תלויים מכאן ומכאן לארבעה צדדי העולם ממקום זה, והיא שולטת על הכל בסוד הלב, שהיא לב כל העולם הזה ולב העליונים, ותלויה בלב העליון, והכל הוא בלב שיוצא מחכמה עליונה. אמר רבי יצחק, שעור של זה (וארך) של זה נתבאר באותיות הקוקות של רבי אלעזר.

אמר רבי יהודה, אמר קודשא בריך הוא, מאן דבעי למיהך בתר דחלת, יהך בתר לבא דא, ובתר עינין דקיימין עליה. מאן אינון עינין. כמה דאת אמר, (תהלים לא) עיני יי אל צדיקים אבל אתם לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. מאי טעמא

אמר רבי יהודה, אמר הקדוש ברוך הוא: מי שרוצה ללכת אחר יראתי, ילך אחר הלב הזה ואחרי העינים שעומדים עליה. מי הם עינים אלה? כמו שנאמר (תהלים לד) עיני ה' אל צדיקים. אבל אתם, לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. מה הטעם? משום שאתם וגנים אחריהם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.